

DE KARDINAAL EN DE OECUMENE

Recent verscheen de biografie van Johannes kardinaal Willebrands. Dr. Karim Schelkens, de auteur van het vuistdikke boek, heeft een geweldig mooie en heldere studie geschreven. Ikzelf heb goede herinneringen aan kardinaal Willebrands. Hij leefde de laatste jaren van zijn leven in de luwte bij de zusters van Denekamp. Meerdere keren mocht ik hem daar bezoeken en had hij boeiende verhalen over zijn rijke leven. Ik ben dankbaar dat hij in 2001 bij mijn bisschopswijding, naast kardinaal Simonis en bisschop de Kok, mij de handen heeft opgelegd. Kardinaal Willebrands was een aantal jaren aartsbisschop van Utrecht maar heeft vooral naam gemaakt door zijn activiteiten in Rome. Vele jaren was hij secretaris van kardinaal Bea. Na de dood van Bea werd hij diens opvolger als president van de Pauselijke Raad voor de bevordering van de eenheid van de christenen. In die functie ontmoette hij allerlei boeiende personen uit de christelijke wereld. Zijn leven was, met de ondertitel van de biografie, een leven in gesprek. De studie van dr. Schelkens beschrijft het leven van een oecumenisch pionier. Zijn rijke gaven van hoofd en hart heeft de kardinaal ingezet om de eenheid tussen de christelijke kerkfamilies te bevorderen. Voor hem was dat een zaak van geloof en gehoorzaamheid. Jezus bidt in het Evangelie naar Johannes immers hartstochtelijk dat zijn vrienden de onderlinge eenheid bewaren.

werk van de Geest

Lange tijd hebben christenen het gebed om eenheid genegeerd. Vóór het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965) leefde er binnen onze Kerk een breed wantrouwen jegens andere christenen. Na het Concilie zien wij een zoektocht naar eenheid. Vandaar dat de oecumenische beweging en de interreligieuze dialoog de wind in de zeilen kregen. Andere gelovigen waren geen vijanden meer maar schepselen van God. Andere christenen waren geen ketters meer maar broeders en zusters in Christus. Als historicus ben ik voorzichtig om Gods hand in de geschiedenis aan te wijzen. Maar voor mij is de oecumenische beweging een groot geschenk van Gods Geest. Heilzaam voor alle christenen en uiteindelijk voor de gehele wereld. Kardinaal Willebrands heeft lange tijd zijn partij in het oecumenische orkest meegeblazen. Een reden tot blijvende dankbaarheid.

maand van de Bijbel

Tussen 24 januari en 21 februari organiseren een groot aantal christelijke media en organisaties de *Maand van de Bijbel*. Bij gelegenheid daarvan vroegen de organisatoren aan dr. René de Reuver, scribe van de Protestantse Kerk en aan mijzelf om een aantal brieven te schrijven over de plaats van de Heilige Schrift in ons eigen leven. Het boekje met als titel *Houvast* verschijnt eind januari en wil mensen in deze onzekere coronatijd bemoedigen. Een protestantse kerkleider en een bisschop publiceren samen brieven over de betekenis van de Heilige Schrift om protestantse en katholieke gelovigen in deze nare en lastige tijd een hart onder de riem te steken. Wij schrijven bijna vanzelfsprekend over het lijden en het verdriet door de coronapandemie maar ook het belang van onderlinge gemeenschap, de betekenis van tijd en eeuwigheid en over de komende Veertigdagentijd en dat alles in het licht van het bijbels getuigenis. Persoonlijk zie ik dit initiatief als een kleine vrucht van de oecumenische beweging.

oecumenische samenwerking

Op oecumenisch terrein is de afgelopen halve eeuw ontzettend veel gerealiseerd, ook binnen ons eigen bisdom. Hopelijk houden wij het oecumenische vuur brandend. Niet alleen door samen te bidden en te vieren maar ook door samen te leren en te dienen. Juist op het terrein van catechese en diaconie is er oecumenisch nog veel winst te behalen. Kardinaal Willebrands was een oecumenisch ambassadeur. Zijn inzet voor de eenheid van de christelijke wereld heeft

blijvend vruchten opgeleverd. Wij zijn geroepen om, op de plaats waar wij wonen en leven, onze bijdrage aan de eenheid van alle leerlingen van Christus te leveren.

Mgr. dr. Gerard de Korte